

מאורות אל העבר

י טבת |

מלאכי

יש מחז"ל הטוענים כי מלאכי הוא עזרא הסופר. יש המייחסים את האחרון שבספרי תרי עשר למרדכי היהודי. ויש הטוענים שאכן שמו האמיתי של הנביא המסתורי היה מלאכי. בחמישים וחמישה פסוקי הספר, מתאר הנביא את החובה לחזק ולשקם את הברית בין העם לאלוקיו, את המאבק בין יעקב לעשו, את הצורך לשמור על כבוד המקדש ואת חובת המלחמה חסרת הפשרות בנישואי תערובת. יותר מכל, נודע ספר מלאכי בזכות הנבואה על אליהו הנביא שיופיע לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם". המסורת קבעה את יום פטירתו של מלאכי לתאריך הסמלי של עשרה בטבת, יום תחילת המצור על ירושלים (ובימינו גם יום הקדיש הכללי לזכר נספי השואה), אולי במעין סגירת מעגל של נבואת הגאולה הגדולה דווקא ביום המסמל את תחילת החורבן. הספר זכה למעמד מיוחד בשל נבואת הגאולה שבו, ונקרא פעמיים בשנה בהפטרות פרשת תולדות ובהפטרות "שבת הגדול" שלפני פסח. בשל נבואות הגאולה שבו, זכתה דמותו של הנביא גם (להבדיל) למעמד מיוחד בקרב עמי העולם.

